

Наприкінці ХХ відбулися значні зрушення в системі освіти: виникли нові типи навчальних закладів, збільшилася кількість шкіл з поглибленим вивченням іноземної мови. Інноваційні процеси у викладанні іноземних мов вимагають докорінних змін у системі освіти у немовних вищих навчальних закладах. Крім зазначеного вище, потреба у фахівцях, які досконало володіють іноземною мовою, також має бути задоволена. Слушною є думка Левітана К.М., «сама якість освіти, та, насамперед, вищої, усе більше визначає рівень розвитку держав, стає стратегічною областю, яка забезпечує їхню національну безпеку та науково-економічний потенціал» [1, 25].

Унаслідок збільшення контактів з англomовними країнами зросла зацікавленість у вивченні англійської мови. Міжнародні зв'язки, розвиток засобів масової інформації, соціальних мереж тощо потребують оперування знаннями англійської мови та розвитку складних мовних вмінь та навичок.

На думку багатьох дослідників, сучасні методики викладання іноземних мов є застарілими та потребують якнайшвидшого оновлення. Концепції, покладені в основу сучасного методичного інструментарію, варто переглянути та оновити, зробити придатними для сучасних умов та потреб.

Однією з проблем, яка властива сучасним немовним вищим навчальним закладам, є не завжди достатній рівень практичного володіння іноземною мовою. Певна кількість студентів неспроможна продовжувати навчання та оволодівати іноземною мовою в достатньому обсязі.

Для того, щоб розв'язати цю проблему, варто диференціювати та індивідуалізувати навчання. Урахування та розвиток індивідуальних психологічних якостей спроможні підвищити рівень навчання, хоча й не є єдиним компонентом покращення якості навчання іноземній мові.

Іншим чинником, який також має бути врахованим, є методичне забезпечення навчального процесу.

Варто звернути увагу на урахування різниці між "навчанням" та "освітою". Метою освіти є не лише опанування сукупністю вмінь та навичок, а й вміння продовжувати навчання самостійно, орієнтуватися у світі, що змінюється та самостійно отримувати нові знання.

Для досягнення оптимізації та індивідуалізації безперервної мовної освіти створюються спеціальні програми та належне учбово-методичне забезпечення. Це також сприяє підвищенню ефективності моніторингу учбового процесу. Саме запровадження учбово-методичних комплексів надає можливість студентам покращити знання іноземної мови, вдосконалити навички з цієї дисципліни. Необхідно, щоб ці комплекси не лише мали на меті навчання мови, а й запроваджували можливості подальшого вдосконалення знань, враховували потреби подальшої професійної кар'єри майбутніх фахівців. УМК повинні відповідати конкретній меті навчання (вона залежить від певного типу вищого навчального закладу) та враховувати умови навчання.

Структура учбово-методичного комплексу формує склад курсу та обумовлює типологію завдань, зміст та принципи поточного та підсумкового контролю. Дуже важливо звертати увагу на предметні та між предметні зв'язки. Це пов'язано з тим, що знання, необхідні для ефективної міжкультурної професійної взаємодії, починають набувати все більш міждисциплінарний характер і складаються з лінгвістичних навичок, умінь реального спілкування, знання особливостей комунікативної поведінки партнерів і знання соціопсихологічної, культурологічної специфіки партнерів. Саме міждисциплінарність знання покликана сприяти формуванню комунікативної компетенції і перцептивної готовності мовної особистості, яка володіє основами ділового спілкування.

Звичайно, матеріально-технічне забезпечення має надзвичайно важливе значення. Багато доповнювати традиційні учбові матеріали мультимедійними засобами, електронними підручниками тощо. Під час використання мультимедійних засобів навчання реалізуються низка методичних, дидактичних, педагогічних та психологічних принципів, а творчий підхід до виконання вправ зумовлює розвиток вмінь з аналізу й синтезу, логічного мислення тощо. Варто збільшувати ефективність вивчення іноземної мови також за рахунок підготовки самостійних творчих завдань, індивідуальної роботи та наукових завдань, збільшення або зменшення різних видів та засобів роботи.

Незважаючи на стрімко зростаючу популярність вивчення іноземних мов, потрібно повсякчас прагнути до підвищення мотивації студентів. Проведення студентських наукових конференцій, проектна діяльність, написання рефератів, підготовка доповідей та повідомлень не лише поєднують різні види роботи, а й підвищують практичну спрямованість навчання, рівень знання іноземної мови та внутрішню мотивацію.

Корисним може бути використання профільного навчального посібника. Це підвищуватиме мотивацію, сприятиме іншомовній комунікації з урахуванням професійної складової, поступовій трансформації професійно-орієнтованого навчання. Для здійснення цього, слід вдосконалювати, а часом, і докорінно змінювати існуючі посібники.

Видається необхідним створення комплексних спеціалізованих посібників, які відповідатимуть спеціалізації вищого навчального закладу. Слід зосереджуватися на проблемних завданнях та завданнях пізнавально-пошукового, комунікативно-спрямованого та комунікативного характеру.

Одним з провідних принципів є орієнтування на самостійність студентів під час розв'язання завдань. Тому що самостійна пізнавальна діяльність того, хто навчається знаходиться в центрі процесу вивчення іноземних мов. Саме студент є активним учасником учбової діяльності.

Перелічені вище принципи організації та методичне забезпечення, на наш погляд, сприятимуть оптимізації навчального процесу та підвищенню якості підготовки фахівців у вищих навчальних закладах.

Література :1. Левитан К. М. Юридическая педагогика: учебник / К. М. Левитан. — М.: Норма, 2008. — 432 с.